

РАДА

ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМІЧНА І ЛІТЕРАТУРНА

ВИХОДИТЬ ЩО-ДНЯ, ОКРІМ ПОНЕДІЛКІВ.
РІК ШОСТИЙ.

Адреса редакції і контори:
у Києві, Велика Підвальна вул. д. 6,
біля Золотих Воріт
Телефон редакції 1458.
Телефон друкарні 1069.
УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ НА РІК 1911

на рік	на 6 м.	на 3 м.	на 1 м.	на рік	на 6 м.	на 3 м.	на 1 м.	на рік	на 6 м.	на 3 м.	на 1 м.
5.70	3.00	1.75	1.00	5.70	3.00	1.75	1.00	5.70	3.00	1.75	1.00

Передплату на рік можна виплачувати частками: в 2 строки: на 1 янв. 3 карб. і на 1 апр. 3 карб., в 3 стр.: на 1 янв. 2 карб., на 1 мар. 2 карб. і на 1 мая 2 карб., або по 1 карб. на протязі перш. шість місяців.
Ціна „Ради“ за кордоном: на рік 11 р., (27 крон 94 гори на австрійську валюту), на 1/2 року—5 р. 50 к. на 1/4 року—2 р. 75 к., на 1 м.—1 р. Кош. закор. чл. передплатувачів газету через пошту, то платити за газету по ціні встановленій для передплатувачів в Росії.
Передплата приймається тільки з 1-го числа кожного місяця.
За зміну адреси 30 коп.
(При зміні неодмінно прикладати стару адресу).

Автори рукописів повинні подавати своє прізвище і адресу. Редакція може скорочувати і змінити статі, більші статі, до друку неогляди, нехочучись з редакції 3 місяці і висилаються авторам їх коштом, а дрібні статі й дописи одразу знищуються. Рукописи, на яких не означені умови друку, вважаються безплатними.

З приводу надісланих до газети віршів редакція не агується.
Просить авторів додержуватись правопису „Ради“.

Умови друкування оповістей:
За рядок петити попередь тексту, або за його місце, платиться за перший раз 40 коп., а далі по 20 коп.
За рядок петити після тексту: за перший раз 20 коп., за другий—10 коп. Хто шукає заробітку, платять за оповістку в 3 рядки 10 коп. за раз, при умові друкування не менше 3-х раз.

ПРИЙМІТЬ ПЕРЕДПЛАТУ НА 1911 РІК на українську газету

„РАДА“

РІК ВИДАННЯ ШОСТИЙ.
Газета політична, економічна і літературна.

Виходить у Києві що-дня окрім понеділків і днів після великих свят. „Рада“ має широку програму, як звичайні великі політичні газети: дає огляди життя політичного, громадського, економічного на Україні, в Росії і за-границею; друкує фельетони, а також статті критичні і твори красного письменства.

„Рада“ зостається й надалі неpartійною газетою. Вона буде, як і досі, обстоювати змагання до поширення прав суспільства й органі громадського самоврядування. На справу народньої просвіти шкільної й по-за-шкільної, на потреби нашого ачительства та на питання культурно-просвітнього характеру—„РАДА“ звертатиме як найбільшу увагу і буде змагатися до найкращого розв'язання цих справ для всього українського люду.

„Рада“ вважає, що поліпшення матеріального добробуту людуности економічний розцвіт країни—є основним ґрунтом для зросту національної культури. Визнаючи це, „РАДА“ буде обстоювати кооперативну справу на Україні в усіх її формах: поширення сільсько-господарських товариств, товариств споживчих, промислових і инш. „РАДА“ буде подавати як найокладніші звістки, дописи про кооперативну справу взагалі, а на Україні особливо.

„Рада“ буде подавати звістки і дописи про життя культурне, економічне і політичне, про здобутки і втрати яких знає український люд за границями Росії: в Галичині, на Буковині, вдалекних колоніях: в Канаді, в Сполучених штатах, в Бразилії... Доля та життя наших переселенців в Сибірі, на Кавказі—знайдуть також освітлення на сторінках „Ради“.

ДО СПІВРОВІТНИЦТВА в „РАДІ“ запрошено визначніші літературні і наукові сили.
„Рада“ має ВЛАСНИХ кореспондентів в Державній Думі, в Державній Раді, а також в політичних центрах Європи, в Лондоні, в Парижі, в Римі, в Відні, в Празі, у Львові, в Чернівцях і в усіх визначніших містах України по сей і по той бок кордону.

Ціна „РАДИ“ з приставною і пересилною в Росії:

на рік	на 6 м.	на 3 м.	на 1 м.	на рік	на 6 м.	на 3 м.	на 1 м.	на рік	на 6 м.	на 3 м.	на 1 м.
6.	3.00	1.75	1.00	6.	3.00	1.75	1.00	6.	3.00	1.75	1.00

Передплату на рік можна виплачувати частками в такі строки: на 1 янв. 3 карб. і на 1 апр. 3 карб. в 3 строки: на 1 янв. 2 карб., на 1 марта 2 карб. і на 1 мая 2 карб., або по 1 карб. що місяця впродовж першого півріччя.

ЗМІНА АДРЕСИ—30 коп., АРТИСТАМ—БЕЗПЛАТНО.
Адреса редакції і головної контори: у Києві, Велика-Підвальна вул. д. 6, біля Золотих Воріт. Телефон 1458.

Передплата на „Раду“ на таких-же самих умовах, що і в конторі, приймається у Києві; 1) в „Українській книгарні“, Безаковська 8, 2) в Книгарні „З-Н.В.“, В.-Володимирська 28 і 3) в Книгарні Череповської, Фундуклевська 4; в Київській, Подільському, у комісіонера Д. Приходька; в Катеринославі—Книгарня Лозинської, Пропспект; в Мелітополі—Мерван, д. 6. Вєсєра у д. Звєздинка; в Одесі—Книгарні „Есперанто“; в Полтаві—Книгарня Маркенча, бульвар Котляревського; в Петербурзі—Книгарня Вольт; в Харкові—Українська Книгарня, Рибна 25.
Редактор В. Галевич. Видавець В. Чикаленко.

Театр б. т-ва Грамотности.

Дирекція М. Садовського.
Труппа українських артистів під орудою МИКОЛИ САДОВСЬКОГО.
Сьогодні, 5-го януаря, вистави не буде.
Завтра, 6-го янв., вранішнім часом востанній раз Бурлака драма на 5 д., з спів. Карпенка-Барого. Початок о 1 год. дня. Увечері о 8 год. веч. Шість місяців аччайші. У п'ятницю, 7-го, бенефіс А. В. Токаревої 1) „МОДІ ПАНИ ДУЛЬСКОЇ“ трагедія на 3 д. 2) „ЩЕКОДИВНО ПОРУЧЕННЯ“ к. на 1 д. В РАДІ ПАНИ ДУЛЬСКОЇ трагедія на 3 д. 3) „САГАН“ на 5 д. В неділю, 9-го, дві вист.: вдень для учнів „ГОРЕ ОУГ УМА“ Грєбєлової. Увечері в 4-й раз „СВЕРХНЕ БОГАТЫРН“ на 4 д. Г. Ісєєва. В понеділок, 10-го, загально-доступна вистава „ПРОСЬ І ПСНХЕЯ“ сім поєма на 6 карт. Ю. Жулавського. В вівторок, 11-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В червєр, 13-го, вист. для передплат. газ. „Кієвск. Вісти“ „ЖИРЬ“ ком. Каделбурга. В червєр, 13-го, вист. для передплат. газ. „Кієвск. Вісти“ „САДКО“ ком. Каделбурга. В п'ятницю, 14-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В суботу, 15-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В неділю, 16-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В понеділок, 17-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В вівторок, 18-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В червєр, 19-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В п'ятницю, 20-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В суботу, 21-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В неділю, 22-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В понеділок, 23-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В вівторок, 24-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В червєр, 25-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В п'ятницю, 26-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В суботу, 27-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В неділю, 28-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В понеділок, 29-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В вівторок, 30-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В червєр, 31-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В п'ятницю, 1-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В суботу, 2-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В неділю, 3-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В понеділок, 4-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В вівторок, 5-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В червєр, 6-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В п'ятницю, 7-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В суботу, 8-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В неділю, 9-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В понеділок, 10-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В вівторок, 11-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В червєр, 12-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В п'ятницю, 13-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В суботу, 14-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В неділю, 15-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В понеділок, 16-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В вівторок, 17-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В червєр, 18-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В п'ятницю, 19-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В суботу, 20-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В неділю, 21-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В понеділок, 22-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В вівторок, 23-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В червєр, 24-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В п'ятницю, 25-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В суботу, 26-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В неділю, 27-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В понеділок, 28-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В вівторок, 29-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В червєр, 30-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В п'ятницю, 31-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського.

Театр „СОЛОВЦОВЪ“.

Дирекція І. Е. Дуван-Торцова.
Сьогодні, 5-го януаря, вистави не буде.
Завтра, 6-го, дві вист.: вранішнім часом востанній раз Гаудеамус д. Андрєєва на 4 д. Постановка Н. С. Савінова. Початок о 12 год. дня. Увечері в 8-й раз Генрих Наваррскій істор. п'єса на 5 д. Дежерє. Постановка А. Н. Соколовського. Початок о 8 год. веч. Шість місяців аччайші. У п'ятницю, 7-го, бенефіс А. В. Токаревої 1) „МОДІ ПАНИ ДУЛЬСКОЇ“ трагедія на 3 д. 2) „ЩЕКОДИВНО ПОРУЧЕННЯ“ к. на 1 д. В РАДІ ПАНИ ДУЛЬСКОЇ трагедія на 3 д. 3) „САГАН“ на 5 д. В неділю, 9-го, дві вист.: вдень для учнів „ГОРЕ ОУГ УМА“ Грєбєлової. Увечері в 4-й раз „СВЕРХНЕ БОГАТЫРН“ на 4 д. Г. Ісєєва. В понеділок, 10-го, загально-доступна вистава „ПРОСЬ І ПСНХЕЯ“ сім поєма на 6 карт. Ю. Жулавського. В вівторок, 11-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В червєр, 13-го, вист. для передплат. газ. „Кієвск. Вісти“ „ЖИРЬ“ ком. Каделбурга. В червєр, 13-го, вист. для передплат. газ. „Кієвск. Вісти“ „САДКО“ ком. Каделбурга. В п'ятницю, 14-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В суботу, 15-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В неділю, 16-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В понеділок, 17-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В вівторок, 18-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В червєр, 19-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В п'ятницю, 20-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В суботу, 21-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В неділю, 22-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В понеділок, 23-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В вівторок, 24-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В червєр, 25-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В п'ятницю, 26-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В суботу, 27-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В неділю, 28-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В понеділок, 29-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В вівторок, 30-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В червєр, 31-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В п'ятницю, 1-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В суботу, 2-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В неділю, 3-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В понеділок, 4-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В вівторок, 5-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В червєр, 6-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В п'ятницю, 7-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В суботу, 8-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В неділю, 9-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В понеділок, 10-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В вівторок, 11-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В червєр, 12-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В п'ятницю, 13-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В суботу, 14-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В неділю, 15-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В понеділок, 16-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В вівторок, 17-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В червєр, 18-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В п'ятницю, 19-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В суботу, 20-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В неділю, 21-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В понеділок, 22-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В вівторок, 23-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В червєр, 24-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В п'ятницю, 25-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В суботу, 26-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В неділю, 27-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В понеділок, 28-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В вівторок, 29-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В червєр, 30-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського. В п'ятницю, 31-го, вист. легкой ком. в 2-й раз „ДАРОВАЯ ПАССАЖИРКА“ Ю. Жулавського.

Городський театр.

Дирекція С. В. БРИКІНА.
В четвєр, 6-го янв., дві вист.: 1) Севильскій цирюльничъ. удень по загально-доступним цінам Бер. уч. д-ки: Старостіна, Харитоновна. Д-д: Платонов, Камієвскій, Тихонов, Гаврилов, Мисенко, Ковалевскій. 2) Балетний дивертисмент та Літаючий балет. Бер. уч. д-ки: Сташко, Маршї, Д. Завєсєний та кордебалет. Поч. о 12/3 год. дня. Увечері по звичайним цінам Бер. уч. д-ки: Воронцов, Рибинська, Харитоновна. Д-д: Долінін, Горєнко, Гіларов, Ковалевскій. В Валувєр, 10-го, Літаючий балет. Почат. о 7/8 год. веч. В п'ятницю, 7-го, 1) „ПАНЦЬ“ 2) „СЕЛЬСКА ЧЕСТЬ“. В суботу, 8-го, „ЗОЛОТІ ПІТШОКІ“. В неділю, 9-го, удень—„САДКО“ увечері—„ДУБРОВСКИЙ“. В понеділок, 10-го—„ЦАРСНА НЕВЄСТА“. В вівторок, 11-го, бенефіс К. І. Врув, „ТОСНА“.

До закордонних передплатників.

Контора газети „РАДА“ сповіщає закордонних передплатників, що їм дешєше буде коштувати газета, коли будуть передплатувати через пошту. Посилаючи гроші до контори, треба посилати й листа з позначенням, на що саме ті гроші послано.

У Полтаві передплатувати „РАДУ“ на таких-же умовах, як і в конторі газети, а також купувати в роздріб—можна в книгарні Г. МАРКЕВИЧА. Вульв. Котляревського.

У ВАРШАВІ передплатувати „РАДУ“ на таких-же умовах, як і в конторі газети, можна у власного агента Гр. К. Стопури. Там-же приймається на вигідних умовах замовлення на оповістї для „Ради“. Адреса: Варшава, Калїскіа д. 11, пом. 11.

НА УВАГУ ТИМ ХТО ІДЕ ДО РИВ'ЕРИ! ЛІКАРЬ М. І. КОЗЛОВСЬКИЙ, приймає творця: Italla, Ospedaletti Ligure (presso Sanremo).

Капіталізм і національне питання.

Серед поступової інтелїгенції взагалі є досить сильна течія, що ставиться вороже до національно-культурного відродження недержавних націй.

Що слабше у котроїсь з таких націй розвинута власна, національна культура (мова, письменство, мистецтво і инше), що більше у якоїсь національності непочатої роботи—то більш вороже ставляться до її національно-культурних змагань представники інтелїгенції вже з високо-роробленою власною національною культурою, а надто, коли даї такі нерівні національності суєдять обіч і споріднені опільністю племєнного походження.

Опіраючись на найкращі основні загално-людського постулу і на те, що розумова і матеріальна культура кожного народу в розвитку за собою людських зносин, з поліпшенням техніки обмін думок (друкування, телеграф)—стають до послуг всім іншим народам, вороги національного відродження посилюються перед недержавними народностями на країні високо-розвинутою промисловістю, де, нби то, із зростом культури створюється національні відмінності, гаснуть останні жарини національних симпатій, почувати.

Ми обмицаємо тепер питання про те, чи може бути якась опільна всім народам форма культури, чи навпаки—культура може поширюватися тільки в формах національних, одмінних для кожного народу, а поки що покажемо, як помыляються ті, хто думає, що з розвитком капіталізму в країні, із зростом матеріальної і духовної культури—стираються національні окремїтності її населєння.

Як відомо, одною з найбільш промислово розвинених країн—Бельгія. Це типова капіталістична країна. В той час, як в 1900-х роках з хліборобства і сільського господарства жило в Австрії—67,2%, Італії—62,6 проц., Австрії—59,8 проц., Германії—46,7 проц., Франції—46,3 проц., в Бельгії в той же час з хліборобства жило тільки 29 проц., а решта більш як 1/2 людуности жило з фабрично-заводської промисловости. Високий рівєнь духовної культури, якого досягло в нашій часі населєння Бельгії—також загально відомий.

Здавалося б, що після думок ворогів національного відродження в Бельгії не повинно б існувати національних змагань і всі споконвічні межанці всього простору Бельгії повинні б з національного боку скласти одно ціле і неподільне.

Тимчасом, в Бельгії ми бачимо національну боротьбу, бачимо, що поруч паучують народности Бельгії, валонїє, стає інша народність, фламандці, яка для своєї національностї вимагає від уряду як найширших прав. Окрім того, національний рух фламандців поглиблюється і поширюється поруч з зростом капіталізму в Бельгії, поруч з зростом матеріальної і духовної культурностї її населєння.

Коли зпочатку фламандці вимагали тільки права вживати в публічному житті своєї рідної мови—то тепер вони вимагають вже від держави власного університету. На скільки для Бельгії національний рух фламандців є важкою справою, свідчить те, що король бельгійський на своєму останньому новорічному прийомі, в промовах про всякі державні справи,—мусив опинитися і на фламандському національному рухові. Король в справі цього питання і прихильникам фламандського національного руху і його недругам,—радив поводитися спокійно і розважливо. „Треба уникати роздратування, котре викликають надто гарячі суперечки як між окремими особами, так і між народами,—мовив він,—бо це роздратування важко потім поладити. Фламандці і Валонїя обидві варті найширшої приязнї; сполученї спільною славою, вони повинні пильнувати і плекати свої прирощєнні здібности, а не сіяти незгоду й ворожєщє.“

Таке трактування національного питання з боку голови державної влади у вірцевій країні капіталістичної промисловости і культурностї, якою є сучасна Бельгія,—нехай послужить навчальним прикладом для тих поверхових противників національних рухів—які бачуть в цих останніх тільки економічну відсталість, шовїнізм, хатгій патріотизм, та намагання гальванізувати мерців і мертві ідеї.

Годиться ще додати, що найзавзятїшими борцями за національєне відродження Фламандії як раз є оборонці економічних інтересів робочих мас, а між ними Ансієл, батько флєхових організацій робітників.

Перевєне і українська мова.

Незабаром в Російській Державі відбудеться велике і цікаве діло... Навчителі і учні початкових шкіл, приймаються кь совершенно дїла великого госуударствєнного и общєствєнного значєнія, а іменно кь правозведєству одиодневной (18 січня 1911 року) перевєня начальнєхь школь въ Имперіи“ як говориться в „Інструкції“ д.д. навчителєм.

Перевєне цей постанови собі метою статистичне обєднування економічного стану (бюджетъ училища) і учебного боку справи в початковій школі.

Багато гіркої правди прийдеється вислухати міністерству народної освіти, котре являється головним керівником цього перевєня, з правдивих відповідей на запитання про те, скільки дітей і через що не прийнято до школи; скільки їх покинуло школу через брак теплої одежі та через алїдї в родині. Не менш сумні картини змалюються і од відповідей про 1) Шкільні помелканья; 2) Учебнє и обраовательнєне средства и пособия; 3) Врачебний надзор, гігієну, санітарію та инше.

Але нічого не знайте М. Н. О. з цього перевєнєшу про ту ваду, що відчувати діти всяких „инородцїв“, яким приходитьє одержувати початкову освіту на невровузмілій і чуждїй для них російській мові, бо в одиодного запитання про придатність вькладової мови не наїдете в програмє перевєнєшу.

Але все-ж такі в цих програмах є один пункт (37), який дає можливість довести до відомости М. Н. О. про велику перешкоду навчання „инородчєскої“ дитини чужою ї мовою.

В цьому пунктї говориться: „Если заповняющєя згогь листокє лица призвають необходимиымъ пояснєнія для дополнєния свои отвєты, или же сообщатъ те либо о положєнія или нуждєхъ училища, непредусмотрєннєе высюощєю програмою, но заслуживающєе вниманєія, то такїя дополнєнія благоволятъ написатъ на згогь же или на особомъ листкє“.

А в інструкції д-м навчителєм дається таке пояснєнія до цього пунктє: „Тим навчителєм, яким запропанованї програми уявляються знанодко краткими, запитанням 37 програми „А“, дається можливість висловити все, що на їх думку є ґрунтового (суцєствєнного) и важного, про становищє и нужди школи, а значить і про живї її сили, себ-то про навчителєв і учнів. Необхідно лиш, щоб вказівки по пунктєви 37, як і по инших, були точнї и ґрунтовнєхъ на фактєвичні підставєхъ (даннєхъ)“.

Таким чином кожний свідомий вчителє-українець, а також і всяка

тивних товариств припинили в минулі роки свою діяльність: на всю Україну набереться лише десятків таких випадків. Усі ж інші товариства, як старі, так і новостворені, функціонували цілком добре й користувались дуже великою популярністю серед людности.

Рокується, були й сумні моменти в житті української сільської кооперації в минулі роки. Здебільшого ці сумні моменти залежали не від самої кооперації, а йшли з боку „незалежних обставин“. Нападали на кооперативну роботу війни, однак „громади“ й з церковного амону (с. Журбинці, на Київщині), кажучи, що вона „розбуме парафіян“, привчаючи їх їсти в піст ковбасу (!); після цієї проповіді в місцевій потребі, вкраїнці й у деяких селян-кооператорів були труси. У селі Вілві, на Поділлі, урядник приходив до дверей товариської крамниці, викликає продавця й починає кричати на нього: „Що то за зібрання в крамниці? що то за босяки посходились до тебе? Гляди, щоб до тебе ніхто не заходив, а то я крамницю закрию!“ В Антонові, на Київщині мировий посередник садить діловода місцевого позачово-ошадного товариства на 7 еток під арешт за те, що той зажавав посаджитися на поліцейсько-го чиновника, який забрав собі написаний для товариства журнал. У селі Бортишках, на Чернігівщині, розв'язки товариської крамниці заважали „внутрішні роздори й міжусобиці, викликані діяльністю місцевих союзників“.

Вищий уряд також звернув у минулі роки свою увагу на сільську кооперативну. У міністерстві внутрішніх справ вироблено проект нового статуту для товариських крамниць, причім намічено давати дозвіл на відкриття таких товариств тільки через міністерство, а також збільшити догляд місцевої адміністрації за кооперативними. Київське губернське правління виробило нові правила для догляду за кооперативними товариствами; на підставі цих правил, станів протестів мають право ієрархії виступати проти крамниць, коли їм забажається.

Не вважаючи, однак, на це, сільська кооперативна на Україні за останній рік зробила значні кроки наперед. Діяльність товариств розвивується й захоплює де-які нові сфери й потреби селянського життя, хайби в їх організації потроху усуваються, й українська сільська кооперативна тепер по праву й справедливо може зайняти одне з найпочесніших місць в ряду не тільки російських, а і західно-європейських країн. Це варто тим більше здивування, що розвиток своєї кооперації українське селянство має дякувати не отільки чужим стороннім допомогам, скільки самому собі й своїй завзятій праці.

Наприкінці не зайвим буде поділитися з читачами тимні відомостями, які нам пощастило зібрати про загальне число селянських кооперативних товариств на Україні. Вручи останні відомості про число кооперативних товариств на початку 1910 р. й складало їх з відомостями, зібраними протягом минулого року, ми матимемо таку картину:

Губернія	Товариств крамниць	Позачо- во-ошад-	С.-госп. т-ва	Усього тов-в.
Київщина	528	94	88	25 735
Подільщина	269	151	33	117 570
Поділля	146	57	46	10 359
Херсонщина	75	249	52	29 405
Чернігівщина	80	137	83	32 332
Катеринослав.	109	87	29	28 253
Волин.	60	136	29	5 250
Київщ.	—	129	50	52 231
Харківщина	22	131	15	48 216
Таврія	58	81	58	15 212
Усього	1667	1252	483	361 3763

Наш обрахунок цілком повним вважається не може, бо сучасне становище кооперативної статистики в Росії, як і статистика взагалі, далеко не може вважатися задовольняючим. Тому в нашій обрахунок наведено пропуск мінімум 200—300 товариств. Отже коли скажемо, що на Україні тепер функціонує 4 тисячі селянських кооперативних товариств, то не буде ніяких підстав вважати цю цифру неправдоподібною.

Чотири тисячі товариств за п'ять років—це актив величезний, можна навіть сказати—небувалий в історії європейської кооперації. Це дає нам повне право дивитися з великими надіями на будучність українського народу як на повну кооперативну, так і в інших сферах громадсько-політичного життя. Коли наш народ спроможеться здивувати цілий світ такою блискучою перемогою в сфері кооперації—значить, дуже великий запас творчих сил заховано в його глибинах, і багато що блискучих перемог судилося йому отримати.

П. А.

3 газет та журналів.

У числі 14 „Slov-a Polskogo“ в постійній рубриці п. в. „Z życia i działalności Rusinów“ читаємо: „Українська партія націонал-демократична дістає грізного супротива в консервативно-католицькій партії, що якраз формується під егідою недавно іменованого п. к. радника двора п. Олександр Варвінського. Поле діяльності цієї нової партії приготувала видавця „Нива“, католицький тиждень, редакторський священником з св. Юра, а головним промотором нової партії є ставропольський єпископ о. Хоминич, котрий, використовуючи помилки української преси, виступив від неї духovenство та послушав шани українським борцям. П. Варвінський оцінює очевидно, що прийшла пора явно виступити до боротьби з радикалізмом, бо від Нового Року побільшив формат „Руслана“ та й почав атакувати український табор, витикаючи всі його хибні й політичні та глузуючи немилосердно з пороз українських послав під адресою правительств і політик як про останню промову пос. Олександрівського. Далше признає українській орган, що до редакційного комітету „Руслана“ належать такі тег-і сили публіцистичні як проф. Студинський, д-р Маковей, д-р Сушко, а п. Варвінський який консервативно ігнорування його табором п. К. Левяцького має окрім єпископів багато поважних прихильників серед української інтелігенції. Також, як здається, нема ніякого сумніву, що його отремління до со-

творення нової української партії найдуть підмогу правительств, але не можна передвидіти, чи вперше він з своєю анцією добратися також до народних мас. В кожнім разі нова партія, покликана до життя в передельних нових виборів сеймових і парламентарних, мусять сильно захвувати радикальній українській табор і вже тепер напускала їм багато гумору, а в кожнім разі докаже, що п. Варвінського ще не можна зачислити до помірних політиків і що він причинить їм ще не одну гірку хвилю, настільки витриває в своїх намірах, бо брак консеквенції вже раз спровадив його на бездорозжж і тяжко помогився на його політичній кар'єрі“.

Передрукуючи цю звістку, „Діло“ (ч. 8) додає до неї такі уваги: „Підчас творення нового кабінету вшехполяки—як відомо—зближалися до намісника Божинського, отже не дивна, що їх орган має такі точні інформації про склад редакції українського органу п. Божинського і про політичні пляни групи, яка той орган видає, та що так тепло відзивається про ті пляни. З інформації Slow-a polskogo бачимо, що всі допомогли, які дістає „Руслан“ з гадючих фондів, ділять між себе люди з-поза редакції, які займають урядові посади і в публіцистичним фактом не мають нічого спільного. Та на дурнівотіві і крутістві і у нас вже شناються, тож не дурно сумує Slowa Polska, що клерикальна кирина народних мас не захопить; вона тільки приблизить число чорних карт в біографії духового батька клерикального органу.“

ПО РОСІІ.

Чума в Харбині. З Харбина Нов. Вр. телеграфують, що французький лікар Менсь, який заразився од слаби чумою, вже помер. В Фузі-Анді мре од чуми сила народу. Обрижені собаками мерці лежать на окрайках табакського передмістя, а потім їх кидають в річку. Через це зараза йде в Амур. Діється таке страшене, що нагадує страхотні середні віки. В Харбині вмер од чуми росіянин санітар і служачий кінематографа.

Менша плата за телеграми. З января місяця, як переказує „Ст. М.“, за телеграми, що йдуть в Азіатчину, братимуть вже по 6 коп. од слова, а не по 8. За телеграми в Якутчину тепер плата—5 коп. за слово. За ті телеграми, що посилаються в Манчжурію, братимуть не по 15, а вже по 13 коп. од кожного слова.

Аероплани для війська. До Петербургу вернулася комісія, що їздила закордон купувати аероплани для військового міністерства. В Англії комісія купила 8 біпланів для російського військо і в Франції 29 літальних машин усього конструкції.

Союзники. В Ярославі перестала виходити союзницька газета „Руський Народ“, бо не стало грошей. Виходила ця червоноственна газета 5 років.

Справа налітана Полуденцова. 29 декабря в московському военно-окружном суді судили штаб-капітана воровського дощиплярного батальона Полуденцова. Відомості про це ді-

ло подають „В. В.“ Минулого літа Полуденцов в одному вороніському ресторані адавав компанію заізнодо-рожників, членів „союзу русского народа“ і, піднявши чарку, гукнув: „да здравствует свобода“. Один союзник запропонував. Почали жарити. Полуденцов ударив союзника по виду і влягав шаблю. Його опинив жандармський полковник. Суд приговорив Полуденцова на два місяці на гауптвахту.

Пам'ятник Петрові Великому. Професор Р. Бах кінчає в своїй майстерні в Імператорській Академії Художеств велику постать „Царя-Кувезець“. Постаць буде вилита в бронзі і поставлена на гранітному фундаменті перед будинком заводу у г. Тулі. Відкрито буде цей пам'ятник в октябрі місяці 1911 р.

Кахетинська дорога. Дворянству Тифліської губернії пощастило через російсько-азійський банк вигідно зреагувати капітал на прокладання Кахетинської дороги. Дворянство візьме на 400,000 карб. акцій і правом вагати ще 550 тисяч по ціні аль-парі.

Єврейська політехніка. В Петербурзі зібрався гурт людей, які хотять відкрити в Вільні єврейській політехнічний інститут з 4 відділами: комерційно-економічним, механічним, електротехнічним, і будівельним. Будівельний відділ матиме два відділи: архітектурний та інженерний. Думают, як що не буде перешкод, відкрити такий інститут в сентябрі 1911 року. Як інститут буде відкритий, то першого року приймуть 200—300 душ в середньому російською освітою.

Вірменський переклад творів Л. Толстого. „Куб. Р.“ сповіщає, що мільйонщик Булагая да гроші на те, щоб перекласти на вірменську мову твори Л. Толстого і дешево видати їх для вірменського народу.

По вищих школах.

В Псіхо-Неврологічному Інституті.

Недавно істнує наш гурток, але вже має свою історію і досить цікаву.

Думка заснувати гурток виникла ще в 1909—10 академічній році. Вислови оголошення, на якому скоро замайячло скільна (коло 25) підписів. Після цього з легким серцем пішли у канцелярію за дозволом на організаційні збори і тут же прийшло вислухати від зведеного секретаря „добро“ поради залишити свою думку, бо, мовляв він, немає ніякої радці повертати науковий вклад в якийсь національний клуб. Звичайно організатори не погодилися на цьому і вперто стояли на своєму. Тоді у секретаря поставив запитання:—а хто у Вас з професорів буде керівником? Ми назвали добродія К., котрий справді згодився, але коли до нього звернулось ізнову, то він відмовився через брак вільного часу і порадив звернутися до д. Ш.—Тр.

Ш.—Тр. з охотою прийтав землятві і дав свою згоду, навіть прийшов на організаційні збори, на яких був втворений статут, поданий потім за його підписом в раду професорів на затвердження. Та біда у тому, що під час обговорення статуту українського

гуртка в раді професорів д. Ш.—Тр. навіть і не з'явився на зібрання. Справа звичайно провалляла. А тимчасом з 25 зайнятими тільки 6 чоловік, котрі і увяляли „громаду“. Та на жалі і ці 6 не могли погодитися поміж собою і через те не уявлялись певної організації, але все ж таки де-що робили, оскільки чого може бути два реферати: 1) „Про Скожевороду“ і 2) „Національні питання“ (що таке нація), написані членами гуртка.

На цьому власне і закінчилося життя торішнього гуртка.

В початку цього академічного року торішні гуртчане зібрались на раду, аби вапобігти дахові і хоч на цей рік пошклуватися про більш сталу організацію. Думали, гадали і вирішили, що через брак офіційного керівничача віного і марати про самостійний гурток, а треба шукати інших шляхів і надумали з'організуватися яко підсекція української літератури при літературній секції Історично-Філософського гуртка. Тут прийняли хоч „офіційних“ не треба.

Та і в таким становищі уявляється можливо істнувати, коли підберуться ширі і охочі до праці люди.

На перших зборах виявилось, що свідомих українців дарма прийшлося би шукати серед громадян, але багато було таких, котрих якесь „безсметне“ чутство тягнет кь України і оде почути вони і хотять викрітагувати в спільній з товаришами праці.

Було ухвалено перш за все почати з ознайомлення з українською літературою. За порядком О. С. Грушевського ухвалено прочитати реферати на теми:

- 1) Котляревський і його твори.
- 2) Квітка-Основ'яненко.
- 3) Шевченко Т. Г.: а) Романтизм народний і історичний. б) Соціальні мотиви в творях Ш.—а. в) Видугири на сучасні Ш.—ові явища культурного життя людськості.
- 4) Іван Семенович Нецуй-Левяцький (соціальної роман): а) Роль інтелігенції в життю України. б) Роль селянства в життю України.
- 5) В. Грінченко.
- 6) Іваа Франко.
- 7) М. Коцюбинський (модерніст старого порядку).
- 8) В. Винниченко (модерніст нового порядку).
- 9) О. Олесь.

Але з огляду на те, що головною метою члени гуртка поставили втворення в себе інтелігентів-українців, вони не зупинилися на цих лише рефератах, а разом з ними думают розібрати і такі питання, як питання „про мову“, „школу“, „національність“, а також ознайомитися з теоретичним утворенням українського питання по творах Драгоманова, та інших діячів українських.

З рефератів був прочитаний покінчат реферат про Котляревського і його твори, решту ж рефератів розібрали і мають бути прочитані після Різдва. Цікаво, що референти мають думку розібрати наших письменників і їх твори в порівнянні з відповідними письменниками інших народів.

Але не вважаючи на те, що прочитаний поки що один реферат, збори відбуваються що тижня і на них

жлий тільки на постійній сцені. Потребу такої сцени українське громадянство почало відчувати не віднин і ось уже скілька літ ведеться в нас акція задля збудування українського театру у Львові.

II.

Якже-ж стоїть справа з будовою українського театру у Львові?

Коли перод кількох роками почалися акція задля осягнення цієї цілі, всі думали, що це—питання дуже близького часу. Громадянство надсилало датки в великій кількості, а як думалося, що галицький сейм повинен прийти з підмогою такою загальною національному культурному ділу, то ніхто не сподівався, щоб це діло занадто затягнулося. Комітет купив гарну площу (на розі вулиць Сісугської і Льва Сапінга), замовив пляни в львівської фірми Фальнер і Гельмер.

Та не так склалося, як жадалося. З огляду на маю потребу, які український народ у Галичині мусять задоволяти власними силами, без ніякої підмоги властей, серед українського громадянства вирнула дискусія, що потрібність театр, чи приватні школи,—дискусія, яка, розуміється, не причиялася до збільшення датки на будову театру. А далі надходили одна за другою нові потреби, так що будова театру стала не першою, а тільки одною з багатьох „перших“ потреб.

Не справдилися також надії на підмогу галицького сейму. Правда, сейм в 1904 р. ухвалив дати на будову українського театру 300.000 корон (120.000 руб.),—але під якими умовами? Понамувши дрібніші умови, сейм домагався, щоб на 11 членів фондційної ради, яка управляла-б театром, 5 членів назначували краєвий виділ, одного рада міста Львова, а 5-ох Львівські українські товариства, значить, щоб більшість членів ради назначували інституції чужі й ворожі українському народові. Рокується, що театральний комітет таку пропозицію сейму відкинув.

Так було аж до цього року. Аж в сьогорічній январській сесії сейм на внесення українських послів прийняв революцію, якою поручив кравою

Український театр в Галичині.

Коли на російській Україні українських театральних труп, ліпших і гірших, і не перетисали, то в Галичині з всього-на-всього один український театр—львівського товариства „Руська Бесіда“. Тільки в останні роки товариство „Сокол“ удержувало у Львові постійну сцену аматорів, а цього року заложено у Львові такий же театр аматорів п. в. „Український людський театр“. Та все те—тільки малі початки і як про справжній театр можна говорити тільки про театр „Руської Бесіди“, який має за собою вже традиції скількох десятиліть. Директором цього театру є вже скілька літ д. Осип Стадник, який разом з своєю дружиною являються також визначними артистами того ж театру, а крім того д. Стадник відомий також як перекладчик скількох драматичних творів на українську мову і видаєць „Театральної Бібліотеки“, в якій видав досі кілька перекладів, зладжених для його сцени. Театр „Руської Бесіди“—мавдрівний. Об'їздить майже всі міста і містечка Східної Галичини і тільки арідка, навіть не щорічно, заглядає до центра духовного життя галицьких українців до Львова.

Суди загостив він власне в-осени цього року, даючи в часі від 5(18) октября до 8(21) ноября що-дня (крім поведільків) вистави, на яких показав львівській українській громаді майже весь свій сучасний репертуар.

Ось той репертуар: „Суета“, „Наймичка“ і „Лиха іскра поле спалить“, а сама цезне—„Карпенка-Карого“; „Дай серцю волю, заведе в неволю“, „Доки сонце вийде, роса очі вієть“ і „Вій“ (переробка з Гоголя)—Кропивницького; „Ой не ходи Гряць“, „Під Івана Купала“ і „За двома зайцями“—Стариченка; „На білгород Макара“—Володоського; „Нещасне козання“—Маявля; „Сватання на Гончарівці“—Квітки-Основ'яненка; „Кума Марта“—Опанасенка; „Хвилі моря і любові“—Гріншардера в перекладі Петра Карманського; „Вільгельм Тель“—Шіллера в перекладі Бориса Грінчен-

ка; „Гануся“—Гаутмана в перекладі Автона Крушельницького; „Надія“—Гаєрмана; „Міра Ефрос“—Гордіна; „Скавдал“—Вателія; „Тайфун“—Левяцького; „Комедія про чоловіка, що одружився з німою“—Анатолія Франса; „Комедія про чоловіка, що редагував хліборобську газету“—переробка з Твена; „Хата за селом“—переробка в повісті Крашевського; опери: „Евген Онегін“—Чайковського, „Фавст“—Гуно, „Галька“—Мовшюшка, „Продавчарівна“—Сметана, „Madame Butt-Hu“—Пуччіні; в кінці дві—що правда—вже занадто старі оперетки: „Циганський барон“—Штрауса і „Мікало“—Сулівана.

Ось—весь репертуар, який виставив театр „Руської Бесіди“ цієї осені у Львові. Правда, це не весь репертуар театру. Є в ньому речі, яких театр цього року не виставляв, а яких йому нема потреби ховати в театральному архіві (як прим. Житєйське море“—Карпенка-Карого, „Учитель“ і „Украдене щастя“—Івана Франка“ і „Ткачі“—Гаутмана, „Мішач“ і „На дві“—Горького й ін.). Але все таки вичислені речі дають менш-більш поняття про сучасний репертуар єдиного українського театру в Галичині.

Коли мова про репертуар, то треба згадати також про ті труднощі, які робить репертуарові українського театру театральна цензура. Ця власть так „дбає“ про „моральність“ української публіки, що забороняє українському театрові виставляти не тільки такі штуки чужих літератур, які забороняються взагалі в Австрії, але накладає заборону навіть на штуки, нагороджені на конкурсі галицького краєвого виділу. Прим. на останньому конкурсі нагороджені штуки: „Лихоліття“ Гната Хоткевича, „Сіль землі“ і „Покуса“ Лева Лопатинського і „Вона“ Осовопича, а з них три перші театральна цензура заборонила виставляти. Значить, краєвий виділ устроє на те конкурси, щоб український театр мав що виставляти (конкурси, правда, нужденні і що до вистоти нагород і переважно що до вартості нагороджуваних творів,—але не в цьому тут річ), а театральна цензура ставить перешкоди цим змаганням краєвого виділу. Далі заборони

вості в останніх часах: „Сава Чалий“ Карпенка-Карого, „Остання ніч“ Стариченка, „Вона“ Гната Хоткевича, а висагау „Ткачі“ Гаутмана, дозволено в цілій Австрії, заборонено для провінції.

Ніде правди діти, також „Руська Бесіда“ любить забавитися в ценова. Так прим. в останніх часах не хотіла вона пустити на сцену штуку Автона Крушельницького п. в. „Орлі“, бо в ній автор показує темні сторони з життя галицьких провінціальних діячів.

І якже-ж може розвиватися наша драматична штука, коли одво забороняють театральна цензура, друге „Руська Бесіда“ і т. д.!

Це—про репертуар. А про гру артистів?

Давлюся я на ту гру вже яких 15 років. Бачив її малим гимназістом, бачив студентом і початкуючим репертементом на сторінках „Діла“, бачив тепер... Бачив тих ветеранів української сцени, що вже тепер в могили, як Гембійський, Якович, Підвищюцький; бачив тих, що тепер зійшли з сцени, як Гембійська, Слободівна, Шеремета і т. ін., переважно самі ліпші сили і на моїх очах старіються або поважають ті, що колись бачив їх молодими або молоденькими, як Рубчак, Рубчак, Петрович, Петровичева, Левяцька, Нижанковський; на моїх очах д. Стадник з молодого артиста став солідним директором, а його дружина з молоденької дівчинки визначною артисткою... А тепер пересунуваю поперед мої очі цілий ряд молодих, нових сил, між якими перше місце треба дати безумовно д. Шевченкові й Островському з російської України.

Якже вони грають? Та заки відповісти на те питання, перед тим треба сказати, в яких обставинах їм доводиться грати. Отже треба сказати, що всі вони самотки, а яких віхто мабуть ніякої драматичної школи не бачив; що мусять вони грати до дві в уоїх ролях: в поважних і комічних, народних й інтелігентських, в трагедіях, драмах, комедіях, операх й оперетках; що їде, навіть у Львові, не мають вони сцени, яка відповідала би новочасним сценічним вимогам, а якісь примітивні

ПО УКРАЇНІ

Український народ у Галичині мусять задоволяти власними силами, без ніякої підмоги властей, серед українського громадянства вирнула дискусія, що потрібність театр, чи приватні школи,—дискусія, яка, розуміється, не причиялася до збільшення датки на будову театру. А далі надходили одна за другою нові потреби, так що будова театру стала не першою, а тільки одною з багатьох „перших“ потреб.

проводиться читанка найкращих творів українських письменників.

Тав, були прочитані твори Гулака-Артемовського і надана коротенька характеристика його як письменника; твори Квітки-Осовьяненка (на двох зборах). Читали також і цікаві для студентства статті з української преси, як ось напр., „Молоде життя“ і т. н. Миж іншим є думка після Радва одні збори у місяць призначити для докладів про найбільш цікаві явища в різних галузях українського життя.

При „Підсекції“ є невеличка книгобренка, дуже, що правда, невеличка, але є надія, що скоро можна буде її поширити хоч і не дуже (через брак автентичних коштів). Заснована при „Підсекції“ і книгобренка академічних підручників, котра складається з книжок, одданих товаришами в тимчасове загальне користування. Передплачують у „Підсекцію“ „Л. Н. Вісник“ і „Рада“.

Членів, котрі акуратно платять внески, налічується 31 чоловік.

М. Литвіцький.

ПО УКРАЇНІ. У КИЇВІ.

Український клуб. 6 явара відбудеться для членів клубу та їх гостей тавцювальна вечірка.

Становище арештованих студентів і курсистів досі не влясено. Справу їх передав прокуророві; допитував арештованих судовий слідчий. Их обвинувачували зразу за належність до коаліційної ради вищих шкіл, але тепер обвинувачення це одкинуто. Проти декого з арештованих розпочато нову справу про належність до організації польської молоді—„Полонія“.

Що буде з іншими—невідомо. Тепер в Лук'янівській тюрмі сидить 15 душ: 8 університетів, 3 політехники, 2 слухачки медичних курсів, 2 вищих жіночих курсів і 1 в комерційного інституту.

В комерційному інституті. Ті студенти, що не заплатили за право вчення за минулий семестр, можуть заплатити до 15 явара. Коли ж до цього часу не заплатять, їх будуть вважати увільненими з інституту.

Про тих, що користуються одстрочкою по одбуванню військової повинності, буде написано у військ. присутстві.

Пояснення сенату. З приводу позів до п.-з. залізничні з сенату в управління цієї дороги прийшло таке пояснення: забастовки можуть бути причиною для увільнення дороги од плати за шкоду хазяїнам кляж, коли дорога доведе, що забастовки ці буди непереможною силою.

Нова католицька парафія. З 1-го явара Київ розділено на дві католицькі парафії. Грянцем між двома парафіями є Бібиковський бульвар.

Нарада в п. губернатора. Позавчора ввечері в п. губернатора відбулась нарада савітарно-виконавчої комісії в справі противохолерних заходів в 1911 році. На нараді, між иншим, були французький консул і французький лікар Charles Buisard. Головна причина холерних епідемій, як відко з справоздань врачебної ін-

спекції, це антисанітарність городів і містечок, недостача доброї води для пиття, а також т., що населення не знає, од чого починається пошест. Постановлено: 1) поклопотатись щоб усі населені місця мали доволі доброї води, для чого земська управа повинна виробити тип підходящого бетонного колодезя для сел і містечок губернії. Колодезя ці робитимуться на місцеві коптви; 2) поклопотатись про санітарність населених місцевостей. Для цього земська управа і городські самоврядування повинні видати обов'язкові постанови, якими керуватиметься виконавча влада, коли переводитиме в життя справу з санітарністю городів і сел. Трати на це повинні робитись з місцевих коптів, коли ж їх не буде, то з коптів казни.

Сельсько-господарські лекції. П. київський губернатор сповістив київську земську управу про довілі агрономові зветирородського повіту Богдановичу читати лекції і вести розмови з селянами, не повідомляючи кожній раз поліції.

Призначення. На посаду старшого земського інженера призначено Прумаєра.

Брунована дорога до Києва. Владники перегонів біля Китаєва заплатили в земство 15 тисяч карбованців щоб на ці гроші втратували дорогу од Києва до Китаєва.

Зміни розпису ходу поїздів. З пояснительної записки В. Померинцева, який був делегатом від південно-зах. зал. дороги на залізничному з'їзді в Петербурзі, видно, що розпис ходу поїздів в південно-зах. краю змінено. Заведено швидкий рух по 7-годовних безпересадочних напрямках півд.-зах. зал. дороги. Взагалі новий розпис, як сказано в протоколах цього з'їзду, приближує півд.-зах. край до Петербургу.

Завірюхи. В управлінні п.-зах. залізничних з усіх кінців дороги надійшли телеграми про великі завірюхи. В багатьох місцях довелося поставити багато робітників розчищати колії. Завірюхи почалися разом по лінії Катеринослав—Київ і Брест—Київ. Управління по телеграфу наказало, щоб було вжито енергійних заходів, аби аправильно ходили поїзди.

Спізнювання поїздів. На усіх лініях південно-зах. зал. дороги пасажирські поїзди ходять, спізнюючись. Причина спізнювання—великий вітер, який охоложує котли паровозів. Поїзд, що йшов від ст. Віраули до Роздільної, спізнився на 1 1/2 години.

Кубло рослуги і злодійства. Позавчора вночі київська сисна поліція викрила на Воздвиженській улиці в д. № 23 злодійську квартиру. Це була квартира А. і М. Шепелюхінних. В 6 г. ранку поліція остушила дім. З квартири Шепелюхінних кинулись через червоний хол молоді люде—жінки й чоловіки—тікають, але їх арештувано. В квартирі втрупили силу краденого. Між арештованими відомі злодії, яких розшукує поліція: І. Жеребков, Литвин, Н. Лясник, П. Шур, Е. Міднаков, А. Улида і злодійські ожиктелки А. Соловйова і Е. Берднікова. Шепелюхінних і всіх арештованих розсадили по участках. Виянилось, що в цьому злодійському кублі

мало притулок багато великих злощипців.

Втеча вихованця пріюту. Цими днями з земського пріюту (В. Дорогожницька, 10) втекло два вихованці: В. Харитонов і І. Трофимов, забравши з собою різних річей на 50 карб.

Злодійство в управлінні державними маєтками. В управлінні державними маєтками (Володимирська, 18) украдено машину для писання, яка коштувала 275 карб.

Велика пожежа. Вчора опівдні на папірому складі Фурорняського стала пожежа. Зайнялось помешкання з 8 вагами папіроного паперу. Прибуло 4 пожежних і до ватора тували огонь. Шкоди тисяч на 15.

Штрафи. За антисанітарність київська адміністрація општрафувала домо-власників: І. Левіна на 800 карб., В. Панченка і П. Скульта по 100 карб., П. Шевченка і Бурлацьку по 50 карб. Окрім того општрафано домо-власників за непропуску кватирників: 1 штраф 50 карб., 5 по 25 карб., 7 по 15 карб., 7 по 10 карб., 15 по 5 карб., 6 по 3 карб. 8 по 2 карб.

З Волині. Нещастя. Проти Нового Розу жителя м. Рожиць, Волинської губ., їхав додому з жінкою. З гори їх поносила коняка, перекинула віз і поносила їх з возу. На зустріч їхала фураголка, вабила на чоловіка і розбила голову. Чоловіка взяли в лікарню, де він, як пише наш кореспондент, швидко й помер.

Поділля. Трагічна смерть. В м. Теплиць, гайвиськ повіту, вночі проти 24 декабря вмер Д. Ражий, вдавившись зубом, який випав у нього, коли він спав.

Полтавщина. За [коробочку сірників]. Нам пишуть, що в селі Загрудівці, звільського повіту, 28 декабря була така пригода. Два брати, почавши сварку за коробочку сірників, розлючувались і завелось битись. Их жінки дивилися на це, як на жарт і в бік не втручались. Через скільки хвилин старший брат підвісяв з долу увесь закривавлений, а менший тримав в руді колодія. Виянилось, що він зробив ним братові вісім ран. Пораненого забрали до лікарні, де він другого дня і помер.

Меншого брата арештували. Коли йому сказали, що брат його помер, він, кажуть, збожеволів. Менший брат недавно повернувся з москалів. У старшого лишилося 4 душі дітей і жінка; у меншого—жінка й одна дитина. До москалів брати жили в агоді.

Харківщина. Самогубство. На вказалі в Харкові отруївся карболкою, прихавши до Харькова, селський учитель Рєзніков. Він зоставив листа, в якому каже, що про причину самогубства він повідомив газету „Утро“. В одержаному редакцією листі між иншим пишеться: „все життя я хотів дбати за своє моральне поліпшення і переконався, що не можу подужати того зла, яке дежить в кожному педагогові. Те зло—невихованність, дикість, егоїзм“. Рєзніков учителював шість років.

Українські переселенці в Бразилії. За остра. кілька років сел. в Харківщині почали були переселитися до штату С. Пауло в Бразилії. Краєва

земська переселенська організація звернулася до російського консула в Роужаєйро, щоб він повідомив про умови життя в тому штаті переселенців з України. Консул пише, що в тому штаті дуже поганий клімат і уряд штату перешкожає переселенцям купувати ґрунти на власність. Через те переселенці тікають звідти. А він радить переселитись до штатів Ріо-Гранде-ду-Сул та до Парани.

Натеринославщини. В земському пріюті. З приводу огидливого становища земського пріюту для підкинутих дітей одбулося екстремне засідання городської савітарно-виконавчої комісії, на якому виявились дійсні страхиття пріютських порядків. В 1910 році вмерло більше тисячі дітей. В пріюті нема кому годувати дітей; діти раз-у-раз голодні. Кволих дітей намагаються як можна скорій позбутися. Знову заслабо на холеру семеро дітей, з яких п'ятеро вже вмерло. Сподіваються, що в цю справу вмішатиме прокуратура.

Херсонщини. Промова Толмачова. Зустрічаючи новий рік в Одесі, в клубі академістів, Толмачов виголосив промову, в якій закликав студентів до спочуття і розвитку ідеї „чистого академізму“. Ця ідея хоч і не потрібує, щоб її підтримували бойові організації—кавав він,—але, все таки потрібні люде, які б жертвували своїм життям за свої переконання. З історії релігії можна забачити, що всі релігії зміцнялися і ширилися тільки тоді, коли були люде, які мали силу зажити вінок мученика за свою віру.

Протичунні заходи. Грядоначальник Одеси клопочеться перед урядом про асигнування на протичунні заходи щось до мільйона рублів.

Про події в одеському університеті. Приставка херсонського участка Чепуріна, в районі якого стоїть університет, позбавили посади. Кажуть, що має вийти в одставку і помішник поліціймейстера Корчанський, що брав близьку участь в подіях в університеті, а також на балі під час хімічної обструкції.

З Кубанщини. Убивство стражника. В хutorі Тихорецькому перед святивим невідомий вбив в револьвера старшого стражника, що проходив вулицею. На вистрілі прибіг другий стражник і став питати людей, що товпилися на тому місці:—хто стріляв? В цю хвилину невідомий крикнув: „я стріляв“ і знову вистріляв в лице другого стражника. Поранивши його, невідомий утік. Гадають, що злощипців було троє.

в свої справи і право рідного народу. Коли б „Взаємна Поміч“ нічого більше по-над те за собою не мала, вже була б гарно записана на сторінках історії емансипації нашого народнього учителяства. Однак вона може похвалитися таки й деякими гарними реальними успіхами. В р. 1909 одарила в себе одділ кредитовий, що на ідеально-вигідних умовах дає членам-учителям низько опшротовані позички. В тім самім році заснувала окромний, при тім однак дуже вигідний і дешевий учительський готель у Львові—„Пріют учительський“ при ул. Скарбківській. Діяльний окружний відділ коломняський покляка до життя склеп учительський, а в р. 1908 „Видавничу Спілку“, котра до цього часу видала „Учительський Альманах“ і забезпечила матеріальне становище незалежного учительського органу „Трапор“. Жалкувати тільки треба, що багато ще одиниць з народнього учителяства чи з невідомості чи може таки з байдужості не вважало за відповідне вступити в члени такої корисної організації.

В р. 1908 зробила Головна Управа „Взаємної Помічі“ переважний крок, який дуже багато може значити для учительської культурно-економічної емансипації. Іменно: „Взаємна Поміч“ ввійшла в члени „Союза славянського учителяства в Австрії“.

„Діло“.

З життя „Провіт“.

Мануїлівська „Провіта“ одкриває о себе склад українських видань і прохає видавати, які б агодились давати свої видання на комісії, надолать свої пропозиції в „Провіту“ по адресі: „Ст. Н. Дібрівський“, Мануїлівській Провіті“.

За кордоном.

Французи в Індю-Китаї.

Газета „Univers“ сповіщає, що в Індю-Китаї велика змова проти Франції.

З Кантону було послано до Гонконгу революційний емсарів, які вели агітацію серед аніматської молоді, щоб остання могла згодом стати на чолі руху проти французів в Тонкні. У всіх провінціях Індю-Китаю революційнери тепер мають свої організації і склади зброї. Французькі комерсанти в Індю-Китаї не криються з тим, що справа стоїть дуже небезпечно і звернулись до палати з проханям, винясити через що почався цей ворожий до французів рух і наказати тутешній вишій адміністрації поводитись з тубольцями обережно і політично.

Недуга папи П'я Х.

В „Secolo“ сповіщається, що от вже більше двох тижнів, як папа Пії Х дуже мучиться від припадків артеросклероза. Папа переносить хворість мужньо і не одминає ні одної авдвляції.

Персидська прокламація.

Бюро Рейтера сповіщає, що в Нью-Йорку тамтешній персидський консул видав прокламацію з печаткою персидського уряду і підписом персидського міністра-президента; в прокламації закликаються всі народи захищати Персію від англоросійської опії.

відділові розслідити, в якому стані знаходиться справа будови українського театру у Львові і прийти на найбільшу сесію в внесенням в справу підмоги на будову театру.

Виповняючи це поручення, краєвий відділ в осінній сесії сейму постановив внесення, щоб з хвалою, коли розпочнеться будова театру, була дана на ту будову підмога з краєвих фондів у сумі 300.000 корон під умовами, які відносяться до управи і призначення театрального будинку.

Що до управи, то краєвий відділ поставив умову, щоб театральним будинком управляла фондційна рада, зложена з 14 членів, а саме: 1) а 10 делегатів українських товариств (з кожного—по двоє); „Наукове товариство ім. Шевченка“, „Провіта“, „Руська Вєсїда“, „Товариство ім. Іввана Котляревського“, „Союз співацьких і музичних товариств“; коли б котре з тих товариств перестало існувати, то в його права вступає інше товариство з подібними задачами, про що рішає фондційна рада, одначе вона може надати ті права тільки товариству, яке стоїть на українській національній основі, значить, москвофільські товариства тут наперед виключені. 2) З трьох делегатів краєвого відділу. 3) З одного делегата ради міста Львова. Мандат делегатів до фондційної ради був би важкий трироки. Рада вибрала б з поміж себе куратора і його заступника, якими одначе можуть бути тільки делегати українських товариств. Значить, що до управи театрального будинку краєвий відділ зробив значну уступку в порівнянню з умовою, ставленою в 1904 році: коли тоді на 11 членів українські товариства мали назначати тільки 5-ох, то тепер на 14 членів українські товариства назначали б 10-ох.

За те менше уступчивий показався краєвий відділ в постановях про призначення театрального будинку. В дій справі в внесення краєвого відділу читаємо: „З огляду на те, що підмога призначена на поставлення будинку для української національної сцени, мусить бути виключено передовсім уживання чи наймання будинку на театральні вистави в кожній іншій мові (фондаційний акт,

вироблений краєвим відділом, містить ще окремі умови для забезпечення театру перед москвофільськими аманганями витиснути українську мову і на її місце поставити російську як „общеруській літературній мові“, також і в мові польській, що кочеє для усунення конкуренції підходящому краєм польському міському театрові. Виключення мусить бути далі уживання чи наймання будинку на уряджування всяких інших сценічних вистав, які театральними у властивім значінню слова не є, але являються значняво небезпечною конкуренцією для театрів. Розуміється само собою, що уживання будинку на цілі, які не мають нічого спільного з його призначенням, як на віча й інші публічні збори, мусить бути також рішуче виключене. За те може бути дозволене уживання будинків на концерти й музичні продукції, балі, відчити, виклади й академії в області мистецтва й науки. Всякий інший спосіб уживання театрального будинку допустимий тільки за окремим дозволом краєвого відділу.

Оці умови що до уживання театрального будинку такі важкі, так од межують свободу уживання будинку і можливість грошевих доходів з нього (одже український театр не буде грати в ньому цілий рік без перестанку, значить, на часті року можна б його наймати), що театральний комітет повинен би справді серйозно подумати, чи прийняти підмогу під тавими умовами.

Але поки що він про це ще не потребує думати. Внесення краєвого відділу сейм відіслав до бюджетної комісії і там воно спокійно спочиває „під суком“ тай спочивати не доти, доки польській більшості захочеться. А щоб вона серед теперішніх польсько-українських відносин у сеймі влязла швидко за поладження того внесення, в це нікто не вірить.

Одначе це відношення польської більшості до цієї справи не перешкодило польській пресі голосити про „невдячність“ українських послів, які, мовляв, ведуть обструкцію проти бюджету, в якому така велика сума призначена на будову українського театру. Тимчасом в дійности польська

більшість ані не думала вставляти підмоги на будову українського театру в бюджет на 1911 рік.

Остається ще сказати про реалізацію дотеперішньої громадянської акції за для збудування українського театру. Отже кошти будови театру і стан фондів, призбираних досі на цю ціль, представляються на основі поясненя театрального комітету, даних краєвому відділові, ось як:

- 1) Кубло плати під будову театру разом з правними належностями . . . 300 000 кор.
- 2) Нівеляція плати під будову й озлата громад міста Львова за урядження вулиць кругом театру . . . 50 000 "
- 3) Будова театру разом з сценічним урядженням . . . 800 000 "
- 4) Внутрішнє урядження театру . . . 100 000 "
- 5) Будинок на призначення театральных приваїл . . . 200 000 "

Разом . . . 1.450 000 кор.

З фондів, призбираних досі на будову театру, комітет пекрив видатки під 1) і 2) в сумі 350.000 корон, а крім того мав дня 1 н. ст. іюля цього року готових грошей 114.719 корон, значить, всіх грошей азірано 464.719 корон, а остається ще азірати коло 1.000.000 корон. Розуміється, коли б з краєвих фондів прийшло тіх 300.000 корон, про які говориться в агаданому внесення краєвого відділу, тоді треба б азірати тільки 700.000 корон.

Та чи галицький сейм приїде з підмогою будові українського театру,—а це його обов'язок, бо ж на краєві фонди йдуть тако ж податки українського народу,—чи ні, український театр у Львові швидче чи пізніше таки буде збудований. Театральний комітет не занебудує цієї справи і власне на днях пригадав окремому відозвоу громадянству його обов'язок складати датки на цю ціль і таким чином прискорити прихід тої хвилі, коли у Львові стане український театр.

А тоді настане нова ера розвитку також для української драматичної літератури й української сценічної штуки.

М. Лозинський.

В одеському українському клубі.

29 декабря відбувсь вперше в клубі реферат, власне вечір колядок з рефератом М. Ф. Комарова. Публіка азіралась дуже багато, пра чому деякі так і казали, що як би частіше в клубі читались реферати, то вони завжди на них ходили б.

Реферат, складений уміло та з знанням справи, був прослуханий дуже уважно. Але колядки, що потім їх відіграв хор клубу, так таки нічим колядок і не нагадували: щось дуже перковне, довге, незрозуміле і нудне. Взагалі треба ще раз агадати про той хор клубу. Голоси добрі, дисципліна прекривна, але розклад голосів, гармонізація та інвансїровка, що належить самому д. регентові хору, просто таки калічать українські пісні. Співають пісні народні і власної композиції, поцури та пісні типу „Гандая“. В цій самій „Гандаї“ деякі акорди затягуються і то так, як це робиться в „Іже херувими“. Про власну композицію д. регента краще помовчати, а от поцури повинно доктором лежати на совісті ради старшин: як таки можна дозволяти мішати в купу уривки пісень.—І дощ іде, і кошик тріщить, а кум до куми судяка тачи—і—і—Віють вітри, в такім же переходом в „Дошк капне дрібенький“... Ох, я нещасний—Киу кузель на полицю... і т. н., і т. н. Додайте, що самі ефектні місця в піснях навіть веселі розкладаються на „глас осьмий“! Хорові співи—те едине за-для чого можна в клубі не вважати на лото та карти, але свідомий українець мусить собі нервї азічувати в тими співами.

Тим більше повинна рада старшин дбати про аменшення „талантив“ свого хору, вивести отой душок „малоросейських“ співів, що драматична секція клубу таки серйозно береється за свіжіший репертуар,—і дві нові пієси, що розучила секція, мали великий успіх.

В.

Галичина.

З життя українських учителів. Теперішній директор перемиської української гімназії п. др Андрій Аліськевич і директор львівської школи прав п. Мороз, засновуючи в р. 1905 учительську організацію „Взаємна поміч галицьких і буковинських учителів і учительок“, певно не надіялися тоді, що їх хірлява дитинка виросте за 5 літ на такого моторного і завятого парубійку. І справді, дякуючи великій невтомній праці смілих ідейних одиниць з кругів нашого учителяства, „Взаємна Поміч“ за короткий час може похвалитися доволі гарними успіхами організаційними. Згуртувала вона під своїм „дахом“ усі ірраші елементи нашого народнього учителяства і сотворила з них одлідарну й відважну боеву дружину, що сміло ставить чоло в боротьбі за

Останні вісти.

(З газет та по телеграфу).

ТИРАЖ ВИГРАШІВ

ПЕТЕРБУРГ. Тираж вигравшів 5% білетів 1-ої внутрішньої з вигравшами полички 1864 року, зроблений а явара 1911 року.

Найбільші вигравші.

№№ серій.	№№ бил.	Сума вигравш.
9187	22	200,000
10916	47	75,000
543	48	40,000
9464	30	25,000
17886	45	10,000
12400	20	
18282	1	
6638	29	
6588	17	
3042	28	8,000
17921	2	
3924	23	
6051	31	
9548	83	
6792	31	
17061	48	
3859	36	5,000
11415	20	
2921	22	
16868	48	
9678	44	
3213	36	
780	39	
5119	50	
15139	11	
12654	29	
777	19	
17241	30	
2229	10	
11859	38	
12850	39	
14698	30	
17510	17	
7303	37	
4401	18	
19101	22	
10058	12	
15789	14	
3190	30	
10288	31	

По 1 000 рублів.

Нещастя.

ОДЕСА. Цими днями в адміралтействі „Русск. обід. пар. и торг.“ на буксирному пароході „Полеаний“ випробовували парові котли. Коли ці

Берлинські фабриканти

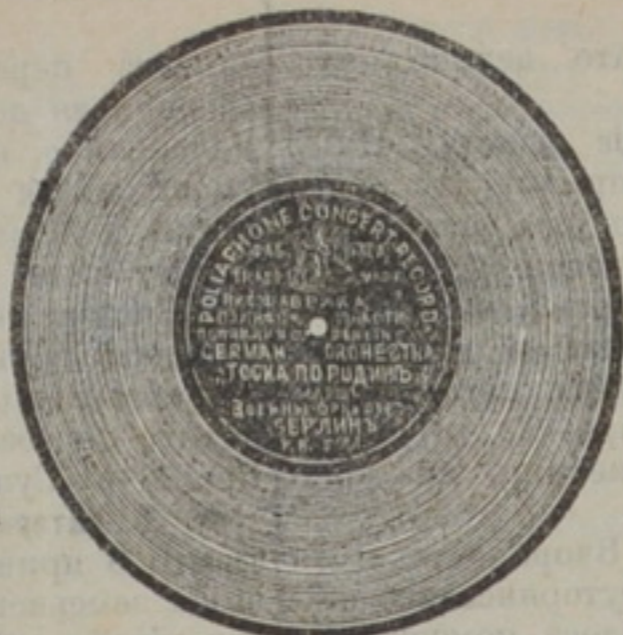
Торговий дім

ПОЛЯКИНЪ и СВЪЯ

Натський одділ: Хрещатин 52. Телефон № 27-75.

Грамофони, патефони та пластинки до них. Хатні кіноматографи, чорні ахтары та фотографічні апарати.

3 виплатом од 50 коп. що-тижня.

Прейскурант і умови:

Table with columns: Назва грамофону, Ціна, Висок при купівлі, Що-тижня вишок, Назва грамофону, Ціна, Висок при купівлі, Що-тижня вишок.

При купівлі менше од 10 пластинок виплату не буває.

рок -2239-22

ще п'ять років тому Англійський Ллойд радив замінити новими, але інженер-представник Р. О. П. м. Т. відстояв їх. Підчас проби один з цих котлів розірвало, шарю дуже опшарило учня і майстерового, другого майстерового прибило до нестями, легко поранено майстра й його помішника.

В міністерстві доріг.

ПЕТЕРБУРГ. Міністерство доріг загадало начальникам залізниць, щоб вони на комерційні посади по залізницях притягали людей з вищою освітою.

Нові члени кореспонденти академії наук.

ПЕТЕРБУРГ. Річні збори академії наук обирали за членів-допоміжників професорів харківського університету Бузескула та Петушила, що добре знаються на історії старого світу: Бузескул—Греції, а Петушил—Риму.

Позичка.

ХАРЬКІВ. Городській думі дозволено мільйонну позичку на будівлю електричного трамвая.

С. г. наряде.

ПЕТЕРБУРГ. Головне управління хліборобства та землеустроєвства складає на початку жовтня (сентября) 1911 р. в Харківі крайню сільсько-господарську нараду.

Клопоту земства.

ХАРЬКІВ. Губернська земська управа звернулася до всіх губернських земських управ з проханням підтримати перед урядом її прохання, щоб нового статута російських залізниць було подано на попередній розгляд земства.

Самогубство.

ПЕТЕРБУРГ. Оглухла курявка з бестужевських курсів Мошкова. На сходках квартири помішника начальника військово-інженерного відомства Велічка отруївся технік Шрамков. Шрамков провів посади, але йому не даво П.

Злодійство.

ПЕТЕРБУРГ. На варшавському вакавалі вкрадено в графа Ржевуського чемадан, в якому було на велику суму золотих ричей.

Труси і арешти.

ЖИТОМІР. Потрушено багато польських інтелігентних семей. Арештовано двох громадянств і студента. Витрушено велику польську бібліотеку з легальних книжок.

Холода в Криму.

ЯЛТА. Несподівано на півдні Крима дуже похолодало. На горах випав сніг. Ранком в Ялті три градуси морозу.

З'їзд бактеріологів.

ПЕТЕРБУРГ. В Петербурзі відбувається тепер з'їзд бактеріологів. Головою обрано проф. Високовича. Проф. Розентау висловився в своєму докладі, що препарат Ерліха добре лікує проти працив, проф. Кравков сказав, що "606" дуже часто шкочить хворому. Високович обстоював "606", говорив про його велике значіння. Галлер наводив приклади, коли цим лікдарством вигнено віспу.

Нещастя од землетрусу.

ПЕТЕРБУРГ. З Туркестана повідомляють про ту шкоду, якої наробив землетрус. 20,000 переселенців з Полтавщини зостались без хліба й без притулку. Служащі і заможні люди тікають геть. Зруйновано посілок Сазановку, в степу вбито 100 киргизів, зруйновано 600 їхніх аймівель; в горах людей загинуло сила. Земля й досі тремить, але не так часто й дуже. Помочі в Росії нема ніякої. Черволий хрест поодеривав в Верному дешеві столи.

Хвороба серед переселенців.

ПЕТЕРБУРГ. Серед переселенців в Акмолинській області все збільшується цинга, останніми часами пішла пошесть тифу.

Увільнення студентів.

ЯРОСЛАВЛЬ. По наказу а Петербурга увільнено чотирьох студентів демидівського ліцею.

Всякі звістки.

ПЕТЕРБУРГ. Закладається акціонерне т-во з капиталом 4 1/2 мільйони карб. для експлуатації вугілля і нафти на Сахаліні.

ВАРШАВА. В Лодзі вбито городского.

МОСКВА. В бронницькому п. згоріла фабрика Макарова. Халяві агорів.

ПЕТЕРБУРГ. Помер од розриву серця публіцист Голубев.

За кордоном.

Жіноче право голоса в Данії.

ВАРШАВА. В датській парламент пими днями уряд вносить законопроект, який дає всім жєвщинам, що мають не менше 25 років, виборче право.

Сподіваються, що законопроект буде ухвалено великою більшістю голосів.

Всякі звістки.

ПЕТЕРБУРГ. З Мадрида повідомляють, що в багатьох містїях великі заворухи.

В Астурії на англійські копї понатїяло кучугури сєвїжнї по три автївотшкї. В провінції Леон лавина знесла в річку паравоз і 8 вагоїв.

Література, наука, умлість і техніка.

"Економїст". Вийшло число 12 "Економїста" за 1910 р. Зміст числа такий: А. К.—Про мелїоратїю торфївївотшкї; М. Гєхтер—Робїтїяча кооператїя на Українї; С. К.—Економїчна дїяльнїсть "Просвїта"; А. Ж.—Громадські касї позичковї в Галїцїнї; С. К.—Наївнїші данїї з розвою хлїбор. спїлок у Нїмєччїнї; Бїблїогрфїя. До числа приложєно додаток (Про безпосередню належїтїсть і рїшотївїй податок) і число 12 "Самопомочи". Зміст "Самопомочи": Коля у нас промїсел розвїяється.—Що треба знати про годїяльнї дробу.—3 опїлкового руху.—Всячїя.—Оловїданя Л. Толєтого про зерно збїжжї, що таке велике, як їйце.

Театр і музика.

— В театрі "Соловцов". Конфлікт діректїї театру з С. Юлїєвїчем мїнуса і "Мїсєтеге" таїї піде в цїому театрі в лїварї мїсїя.

ДОПИСИ

(Од власн. кореспондентїї).

С. АНТОНІВ, сквїрського повїту (на Кїївщїнї). Потребїтельне товариство. Нарештї і в нашому великому селї заснувалося давно бажанє потребїтельне товариство. Функцїони воно тїлькї з охлїбря цїого року, але дякуєчї енергїйним заходом свїдомїх сєлян та інтелїгенцїї, з'євїбнї ініціаторам товариства учїтельї мїсцевї 2-х класовї школи—прїсїдатєлєвї, та бухгалтеровї позичкового товариства, торгїля пішла жєво. Цїїнї в товариствї першїх мїсїяцїв шїстїри булї звїчайнї, а далї зпївїжївї. Дякуєчї цїїновїстї тїсєнькї потребїтельська крамїяня завсїгдї повна покущїв, котрї з самїх далєких куцївїв несутї в нї свої кощїївї, обїмнїваючї крамїїцї приватних крамарїв. Однї кєпськї, що мало хто з сєлянства розумїє ідеївну сторону кооператїва, тому її заївїє з члєвї товариства їїде доїстї мїяво. Коштї в товариствї не великї. А як бї сєлянство добре розумїє і дбало про свою і загальну користь, то скількї кощїївк зосталїє б в кішєвї убогїх людєвї її неперїїшло в кішєвї глїятївї!

Є в Антоновї і позичкове товариство, котре стає в прїгодї не тїлькї нашим людям, але її багатьом з блїзких сєл другїх повїтїв. Кожнїй рїк (на прївїзї 10—15 років) товариство дає по 50 карб. на бїблїотеку та їншї потреби мїсцевї 2-х класовї мївїстерськї школи.

Сьогорїчїя осїнь вєсїдї поганї вплинула на овїмї врунї; аєвуха в першїй частїнї осїнї не дала їм добрї пїдїястї, а пізнїшї чередуваня прїморозкїв з теплом і дощамї теж не поправили справї. За те теплї пїзнїя осїнь з другогї боку стала в прїгодї: вона не забрала багатї топлїва, котрого в напїв-безземельному Антоновї дуже мало, а мїсцевїї поміщїк своєї соломи не продає. Лієвї в окрївї теж нема.

Г. ВЕЛ. УСТЮГ. Жїтїя засланцїв. Жїтїя на засланцїв стає дуже тяжкє. Побїчнього заробїтку засланцїв не мають, а вєє з кожнїм днєм дорожчає. Одежнїх грошєв їїмнїх не вїдавдїає; тїлькї 4 ноябрьї вїдали лїтїї по 3 карб., а сїєнївкї була 10 карб. 40 коп.

З Тотїмї пишуть, що там грошєвї вїмнїх вїдавдїає вїд 70 коп. і до 10 карб. Вїходє, що і на онуцї де-кому не вїсгачїтїя. Такї самї чуцкї їдуть і з Нїкольськї. Там, кажуть, сам справнїк заявїв, що грошї будуть

давати не всі заравом, а роздїястї-муть на де-кїлькї частїв. А в нас в Уєтєвї і зовсїм нічїго не чуїтї за одєжнї грошї. Морозї лїгують, а засланцї ходятї в поранїх овїтах і чоботїх. Квартїрї в Уєтєвї вїд 3 і до 15 карб. за хату. Хто з дому має грошї, то ще жївє сїяк-так, а хто жївє на 7 карб. 70 коп. то не рає сїдїть без харчїв. Жїтїє бїльшє як по двя чловїкї вкушї не дозволяють, а депєвїх хатїв нема, вєє учнї понїямаї. Як хоч, так і жївї. Де далї, то вєє гїрше.

Лїстуваня редакцїї.

Антонїє "Тамосєвї". Допїс мїсїтїмо. Пїшїть і далї.

Вїд конторї.

Нас просятї надрукуватї, що 30 груднїя 1910 року пїд почтову рєсписку за № 2984 (г. Конотоп) одїслано в полтавськїу губерньскїу земськїу управу сорєк рублїв (40 руб.), зїбранїх на памїятнїк Т. Шевченка у Кївї С. та П. Вїровнїмї по тїловнїй кнїжкї (квїткї 22001—22050) шїєї управї серед таких осіб:

- У Глуховї. Курськїй дворянїн—1 руб., NN—2 руб., М. М. Тресїн—1 руб., Є. В. Моїїлєвськї—1 руб., NN—50 коп., Х. У.—50 коп., Ів. Новїков—14 коп. У х. Дубов'язова (конот. пов.). Пав. Вїровнїй—3 руб., К. Кїнїцїн—50 коп., Ф. Озруч—1 руб., 50 коп., В. Арїад—50 коп., Учїтель—50 коп., Прокхор Кобро—50 коп., С. С. Крушнїцкї—1 руб., В. Гр. Лакшїтанова—1 р., Ан. Іос. Прїхолько—1 руб., Г. А. Крївошєєв—2 руб., А. Чернївськїй—1 руб., Ів. Тр. Іванов—50 коп., В. К. Арїад—70 коп. У х. Вовчїку, Мїколаєвськїа сахарнїя (конотопськї пов. на Чернїгїщїнї). Г. Ст. Глївкїй—1 руб., 26 коп., Д. С. Хрїстофоров—1 руб., В. Є. Кїрїлов—2 руб., С. В. Кїрїлова—1 руб., П. Гр. Кїрїяєнко—1 руб., А. Гр. Павлоскїй—1 руб., А. Мїх. Пїнчїк—3 руб., М. П. Юрїй—1 руб., Ів. Ал. Яєвїлев—1 руб., М. Ігн. Кїшєнко—50 коп., А. Дм. Калашнїков—1 р., А. Т. Крїкїнн—80 к., Є. К. Королєвськї—1 руб., NN, через А. Гр. Павлоскїого в Чернїгївї—1 руб., NN, через А. Гр. Павлоскїого в Чернїгївї—1 руб., П. С., через А. Гр. Павлоскїого в Чернїгївї—50 коп., Пав. Вїровнїй—2 руб., 10 коп. А разом—40 руб.

Справочнїй одділ.

Калєндарнї вїдомостї. Серєда, 3-го январї. Другїй св. вєщїр (Голоднїа Кутї). Дєнь піснїй. 4 св. мч. Фєвєпатїя, Фєвїя. Сх. сон. 7 год. 53 хв, зах. сон. 4 год. 28 хв.

Рєдактор Вєл. Галовїч. Вїдавєць Є. Чпїлєєвко.

Оповїсткї.

НОВА КНІЖКА. Продаєтьсї в українських кїнгарнїх "ХАМ". Оповїданя Єлїєв Ошовскої, в перїкїлї М. та З. Лєвїцнїх. 10-13-1

Шлїбнї розлуки

НОВА КНІЖКА: Мїкола Ковалєнко. "Під хрєстом жїтїя". Поезії. Ц. 50 коп. Купуватї в українських кїнгарнїх. 10-2258-3

Під хрєстом жїтїя

НОВА КНІЖКА: Мїкола Ковалєнко. "Під хрєстом жїтїя". Поезії. Ц. 50 коп. Купуватї в українських кїнгарнїх. 10-2258-3

У ХАРЬКОВІ передлачуєтьсї "Гадї" на таких-же умовах, як і в конторї газетї, можна у власного агєнтa В. Черєвїєвськїого, Нєтєчїнськїє. Булв. № 7, а також в "Україньскїй Кїнгарнї". Рїбнївскїа № 25.

Столового сїрїблї 84 п. петербургськїого і москвськїого фасону пропонує в велїчєзному вїборї склад годївнїкїв і дорожїцїнностїв КЛАВДІЯ СЕРГІЄВІЧА РОГІНЬСЬКОГО 89 Олександрївськїа. Телефон 2095.

ОБ'ЄДНАНІЙ КОМІТЕТ по збудуванню пам'ятнїка Т. Г. ШЕВЧЕНКОВІ. Конкурєс на виробленя сєкїа пам'ятнїка, що має бути поставленїй в м. Кївї. Бєсїаї мають бути представлєні не пізнїє—3 годїнї в дєнь 1 лютого 1911 року, по старому стїлєнї. Премїї прїзвїаютьсї таїї: в 1500 р., 1000, р., 500 р. Подробнїї конкурєс і плана мїсцевостї, прївїачєной пїд пам'ятнїк, можна одержати в Об'єднанїї му Комїтетї—Кїїв, Городськїа Управа" або ж прочїтати в журналї "Зодчїї", що надрукує повнїу програму. 0-1615-42

ОТКРЫТА ПОДПИСКА НА "ХАРБИНСКИЙ ВЪСТНИКЪ". Годїзньє изданїя ІХ. Газета торгово-промышлєннї, еконїмїчєскїа, лїтературнїа і общєствєннїа. Выходятї єждєнїно, крїмї днєвїх посїлїячїннїх. Газета печатаеть телеграммї собственнїх корреспондентїв і петербургськїа телеграфнїа агєнтствa і содерїжїт ь отдїлї: офїцїальнїй отдїлї (опублїкованїє і разъясненїє важнїйшїх рєспублїканскїх жєлєзнодорожнїх адмїнїстрацїї), Рїсункїнїй отдїлї.—Хронїка.—Сїбїрскїй вїстї.—Жїзнї Дальнєго Востокa.—Обзорнїє печатї.—Торговїя і жєлєзнодорожнїє вїстї.—Фелєтоннї.—Театр і музїка.—Справочнїй отдїлї. Главнїє вїмнїанїє обрїщєно на изучєнїє Дальнєго Востокa в торгївом, еконїмїчєскїом и полїтїчєскїом отношенїї. Подарєнная цїна для городскїх и нїогородскїх подпїсчїков: на годї 10 р., на полгода 6 р., на 1 мїс. 1 р. 20 к., на 2 мїс. 2 р. 30 к., на 3 мїс. 3 р. 25 к., на 4 мїс. 4 р. 20 к., на 5 мїс. 5 р., на 7 мїс. 6 р. 75 к., на 8 мїс. 7 р. 50 к., на 9 мїс. 8 р. 25 к., на 10 мїс. 8 р. 75 к., на 11 мїс. 9 р. 50 к. 3-2244-2

Сь сентябрьї м. с. г. возобновїлосї изданїє єжедєнїальной педагогїчєскїой и лїтературнїой газетї (П-ї годї изданїя) для учїтель, родїтель, учїнїх и дїятєлєв по народному образованїю

"Наша Школа". Подїє ред. А. ВУНІЦА. Газета ставїтї своєї задачєї: 1) разработку общїх вопросов о воспитанїи и образованїи вь сємїї и школї; 2) освєщєнїє жїзнї и труда учїнїх; 3) савїзатї з научно-педагогїчєскїой лїтературнїой какї русскїой, такї и иностраннїой; 4) савїзатї з развїтїем педагогїчєскїх илїдї в Рїссїї и загрянїцнїей; 5) востороннїє освєщєнїє дїятєлєностї государствєннїх и общєствєннїх учрєждєнїй по народному образованїю, в такїє учїтельскїх общєств, педагогїчєскїх учрєждєнїй по народному образованїю, в такїє учїтельскїх общєств, педагогїчєскїх кружїков и родїтельскїх комїтетов; 6) даватї указанїя и справкї по вопросам школьнїх мїсїяцїв, школьнїх помїщїтїв, бєзплатнїо в газетї обьявлєнїя, относїщїєсїя кь сїроку и прїдєлїю трудa, а также о кнїжкїх и учебнїх пособїях. Подпїсчїцїна цїна: на годї сь достаткнї и переслїткнї 2 р. 50 к., на полгода 1 р. 30 к., на другїє стрїпї подпїска не прїнїмаетсї. Для ознакомлєнїя сь изданїєм лїца, уплатївнїє 80 к., газета будет высылатїсї за сєнтїбрь, октїбрь, ноябрь и дєкабрь мїс. 1910 г. Подпїска и обьявлєнїя прїнїмаютьсї в рєдакцїи газетї: Петербург, Пушкїнскїа ул., д. № 3, кн. 25, а также во всѣхь большїхь кнїжнїхь магазїннїхь, вь которїхь и агєнтствє по прїєму подпїска на перїодїчєскїя изданїя.

Продолжаетсї подпїска на 1910 г. (2 р.) и открьтїа подпїска на 1911 г. (3 р.) на лїтерат., худож., научн. и полїт. журналѣ

"ЖИЗНЬ ДЛЯ ВСѢХЪ". Подїє ред. В. А. ЦОСЄ. Изданїє "Жїзнї для всѣхь" явлїєтсї повнїтїй создатї таковї общєствєннїй орган, которїй нахлїєнїє-бї вь болѣе тїсєнїй оцїнї сь подпїсчїкнїм, чїмь то бїваеть обїкновенно. Если журналъ будєт прїносїтї дохот, то кь рїшєнїю вопроса о 75%, его будут прївїлєченї подпїсчїкнї. Рєдакцїя ставїтї собї однїю нїз задач чїмнатїмїо прїсочївнїватїсї кь голаємь спїлнє чїтатєлєв и ухїлєтїє нїз значїтєльнє мїсто по особїмь отдїлїв журналa. Старанїя правдїю отразїтї какї русскїю, такї и загрянїчнїю жїзнї, редакцїя выдїяет вь пернїй план фактї, свїдєтєлєствующїє о рїстї вь чєловѣчїствѣ братскїа одїнїя и товїрїцєскїа сотрудничество. Вь 1911 г. подпїсчїкнї крїмї 12 кнїжкѣ журналa вь 160 стр. кажїтї сь иллюстрацїямї на однї дєстакх мїловнїй бумаж прїлучать трї безплатнїхь прїложєнїя: 1. Избраннїя сочинєнїя Н. А. Добролюбова. 2. "Освобождєнїє крестьян". Сборнїк вь которїй войдуть статїи русскїх учєнїх и публицистїв, выслїяющїя причїны и послєдствїя реформ 19 февр. 1861 г.; характеристїка дїятєлє реформ; воспомїнїанїя. 3. Альбомѣ художєствєннїо исполнєннїх снїмков сь картинѣхь извѣстнїхь художнїков.

Первїя тїсячєкa ПОВІХЪ подпїсчїков, вїнеснїхь повнїтїю подпїсчїцїную плату за 1911 годѣ од 1 дєкабрь 1910 г., получают бєзплатно журналъ за 1910 г., вторїя тїсячєкa новїхь подпїсчїков получат журналъ за 1910 г. за исключєнїємь полєссїйскїх кнїжкї. Цїна на год сь 3 р. Для старїхь подпїсчїков, подпїсчївнїх на 1911 г. до 1 дєкабрь достаткнї и перєс. 1910 г., цїна оствєтєя прїжнїя (2 р.). Адресѣ рєдакцїи: Петербург, улїцї Жуковскїого, № 22. 8-2264-2

1911 Прїймаєтьсї передплата на рік 1911 "Slavisches Tagblatt". Що-дєннїа, в нїмєцкїй мовї вїдїї вїдавнїа неперїїтнїа газета для оборонї і підтрїмуваннїя інтерєсїв поодїннїх славянськїх народїв. Передплата в Авєстро-Угорщїнї: на рік 36 корон, на мїсїць 3 корони. За грянїцю: на рік 48 корон, на мїсїць 4 корони. Адреса Рєдакцїї: "Slavisches Tagblatt", Wien IX/4 Thurgasse, 8. 3-3

Открьтїа подпїска на 1911 годѣ на журналѣ-газету "РУССКАЯ ЖИЗНЬ".

єжедєнїальнїй вїдїпартїйнїй орган неавтономїой общєствєннїо-полїтїчєскїой, научнїой и художєствєннїой русскїой мїсїя. Выходїтї вь Москвѣ сь 5 сєнтїбрь 1910 г., подїє рєдакцїї О. М. Чєботарєвa, оть 24 до 32 и болѣе страдїлї обїчнїого форма єжедєннїхь журналов, вь 2 столбцї, сь иллюстрацїямї (снїмкї сь картинѣ русскїх и загрянїчнїхь художнїков, портрєтї писатєлєв, художнїков, артїстєв, учєнїх, общєствєннїх и полїтїчєскїх дїятєлєв, рїсункї на злобу днїя и пр.). Журналъ-газета "Русскїа Жїзнї" печатєтсїа на хорєшєй обзорї дїятєлєностї правїтєлєствa, государствєннїой думѣ и государствєннїого совїтa. 7) Разнїх нїякїєтїа за пєдлїю. 8) Земствєннїє и городa. 9) Народнїє образованїє. 10) Землеустроєвнїє. 11) Фабрїчнїа и заводскїа жїзнї. 12) Пїсмнїа нїз провинцїи. 13) Провїнцїальнїа вїдїєнїє. 14) Загрянїчнїа жїзнї. 15) Театр і искусство. 16) Изв мїра науки и їзобрїтєлїнї. 17) Новїя кнїгa. 18) Довїд и хозяйствє (полєзновє совїтa). 19) Сїмбє. 20) Отвїтнї рєдакцїи. Годїчнїє подпїсчїцїна, вїнеснїє сразу всю подпїсчїцїную плату за годѣ, данї будуть одїлєчїтї бєзплатнїя прїложєнїя: а) лїтературнїо-научнїй сборнїк "Русскїй Жїзнї" (вь євѣтї оть 320 до 400 страницї форма єжемїс. журналa) и б) 12 отдїльнїхь снїмков (на мїловнїй бумаж) сь картинѣ выдїающїхь русскїх и загрянїчнїхь художнїков. ПОДПІСНА ЦІНА: сь переслїткнї и достаткнї: на 1 годѣ—4 р.; 6 мїсє—2 р.; 3 мїсє—1 р. Отдїльнїє №№ продаютьсї вь жєлєзнодорожнїхь кїосках. Пробнїє № выслїєтсїа за двї 7-копєєчнїхь маркї. Вєє вїшєдїєтїє и вїмнїє вїхїтї до концї 1910 г. Занї "Русскїй Жїзнї" (вєськї 16 №№) подпїсчївнїх на 1911 г. до 20 дєкабрь с. г. могуть бути выслїєнї за прїшлєтїє вь однїй рублї. Подпїска на 1910 г. продолжєтсї: сь 1 № до концї годa і сь 50 коп. Адресѣ конторї и рєдакцїи "Русскїй Жїзнї": Москва, Б. Врїоннїа, 3. Подпїсчїватїєся можна и во всѣхь почтовнїхь учрєждєнїяхь Імперїи. 3-4